

Straffelovens § 16 knytter til uberettiget Tilbagevenden, noget formildes, nemlig med Hensyn til Straffens Højdemaal. Det er mindre naturligt, at Straffen for saadan Tilbagevenden, der i sig selv kun er en Politiforseelse, kan blive Strafarbejde indtil 1 Aar, og det vilde ikke være rigtigt at give denne Regel et endnu større Omraade.

Lovforslagets § 8 giver skærpede Regler for en anden Art af Lovovertrædelser end dem, der ere Genstand for §§ 1—7, nemlig for Betleri og Løsgænger, dog uden at ændre noget i det gældende Grundlag for Behandlingen af disse Lovovertrædelser. Fra en saadan Ændring fra Grunden har ogsaa Udvalget maattet bortse, og det har intet væsentligt at erindre mod de Skærpede af Behandlingen, som Paragraffen foreslaar: Optagelsen af Fængsel paa sædvanlig Fangekost blandt de Straffe, der kunne anvendes paa Betleri og Løsgænger, er naturlig, naar denne Fængselsstraf, som foreslaaet i § 10, forbindes med Tvang til Arbejde. Forhøjelsen af Straffen i Gentagelsestilfælde og Betingelserne herfor billiger man, og ligeledes, som ovenfor bemærket, at Internering og Udvisning kunne forbindes med den hyppige Gentagelse. Heller ikke mod den processuelle Skærpelse i Paragraffens sidste Stykke haves noget at erindre. De stillede Ændringsforslag (Nr. 11, a.—f.) have enten kun formel Betydning eller ere nødvendiggjorte ved den ny Affattelse, man har givet § 7. Det skal kun bemærkes, at Udvalget ikke finder det heldigt at overlade til Politiet at forandre den en Gang tagne Bestemmelse om Vedkommendes Opholdssted, medmindre Forandringen gaar ud paa Hjemvisning til Forsørgelseskommunen.

Lovforslagets Kapitel I. afsluttes med § 9, hvis 1ste Stykke tiltrædes uforandret. Derimod kan Udvalget ikke slutte sig til Regelen i § 9, 2det Stykke, for saa vidt den betinger ældre Dømmes og Vedtagelsers Gentagelsesvirkning af, at Politiet bevislig har meddelt den senere skyldige Indholdet af den ny Lov, førend han forbrød sig paany. Lovens almindelige Kundgørelse maa være nok for Forbrydere som for andre. Et saa vidt-

gaaende Hensyn til Forbryderne, som Lovforslaget tager, turde være uden Eksempel. Til dette Stykke stiller Udvalget derfor det med almindelig borgerlig Straffelovs § 307 stemmende Ændringsforslag (Nr. 12), at de ældre Domme og Vedtagelser faa Gentagelsesvirkning „lige med Domme afsagte efter nærværende Lov“. Ændringsforslaget Nr. 13 stilles kun af det Mindretal, som under Nr. 7 foreslaar, at § 15 udgaar, og er en nødvendig Konsekvens heraf, medens Flertallet, der bevarer § 5, intet har at erindre mod dette Stykke af § 9.

I Kapitel 2, der overskrives „Almindelige Bestemmelser“, giver Lovforslaget en Række Regler, der forandre eller supplere Bestemmelser i den almindelige borgerlige Straffelovs Kapitler 2, 3, 6 og 7. Samme Karakter have ogsaa de Regler, der findes i Lovforslagets 3die og 4de Kapitel. Ved Ordningen af disse Regler har det forekommet Udvalget naturligst at følge den almindelige Straffelovs Orden. Man har derfor foreslaaet at flytte § 21, der i Lovforslaget udgør et særligt Kapitel (4), til Kap. 2 og i dette give Paragraffen den Plads, som Ændringsforslaget Nr. 20 angiver.

Den første Paragraf (§ 10) i Lovforslagets 2det Kapitel indeholder adskillige Regler om Frihedsstraffes Udtaaelse. Udvalget foreslaar under Nr. 14 den formelle Ændring, at Paragraffen opløses i tre Paragraffer, af hvilke den første — altsaa § 10 — kommer til at svare til 1ste Stykke, der giver en for alle Frihedsstraffe fælles Regel, den anden — altsaa ny § 11 — vil indeholde de Bestemmelser, der i Paragraffen gives om Tvangsarbejdsstraffen, og saaledes rumme alle de følgende Stykker med Undtagelse af det sidste, der handler om Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Dette sidste Stykke bliver en Paragraf for sig selv, altsaa ny § 12 i Rækkefølgen.

Mod den i 1ste Stykke indeholdte, for alle Frihedsstraffe fælles Regel (den ny § 10) har Udvalget intet at erindre. Den udtaler, hvad der sikkert maa erkendes at være det naturlige.